

Nr 593

Av herrar **Hansson** i Önnarp och **Andersson** i Brämhult, *om överflyttning av frågor om indragning av körkort på grund av trafikförseelse från länsstyrelse till domstol.*

Den fortgående ökningen av antalet trafikolyckor ger anledning till oro. Utvecklingen får en god belysning genom Trafikförsäkringsföreningens statistik över antalet anmälda trafikförsäkringsskador. Enligt denna statistik anmäldes år

1950	56 922	trafikförsäkringsskador
1951	85 060	»
1952	87 154	»
1953	83 114	»
1954	92 048	»
1955	106 305	»

I denna allvarliga situation är det nödvändigt att ta under noggrant övervägande vilka åtgärder som skulle vara ägnade att höja trafiksäkerheten. Visserligen har såväl statsmakterna som enskilda sammanslutningar — bland dem främst Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande — gjort mycket berömvärda insatser i trafiksäkerhetsarbetet. Men det förefaller som om ytterligare åtgärder vore nödvändiga för att få olyckskurvan att höja nedåt.

Såsom ett led i strävandena att uppnå större trygghet i trafiken vill vi föreslå, att frågan om indragning av körkort på grund av trafikförseelse flyttas från länsstyrelserna till den domstol som behandlar målet om åtal för trafikförseelsen. Den nuvarande ordningen, att domstolen skall bestämman straffet i böter eller fängelse medan länsstyrelsen senare beslutar om eventuell körkortsindragning, är ur flera synpunkter mindre lämplig. Domstolsförhandlingen är muntlig, och rätten fordrar numera så gott som utan undantag att svaranden-bilföraren (motorcyklisten) skall inställa sig personligen. Genom den personliga kontakten med svaranden får domstolen en utmärkt möjlighet att bedöma, om den aktuella förseelsen bör inverka på vederbörandes rätt att föra motorfordon. Ett avgörande hos länsstyrelsen, grundat uteslutande på domstolens dom och körkortsinnehavarens skriftliga förklaring, måste bli mera formellt och rutinmässigt. Därvid kan inte beaktas alla personliga omständigheter, som domstolen kan utreda och ta hänsyn till vid sitt avgörande.

En prövning av körkortsfrågan i åklagarmål skulle vara ägnad att hos både svaranden och allmänheten skapa förståelse för att ett ovarsamt eller hänsynslöst uppträdande i trafiken är en allvarlig förseelse, som medför stränga påföljder. Genom att körkortsfrågan för närvarande handlägges skriftligt hos länsstyrelsen — utan samband med åtalet — kommer denna straffpåföljd liksom i bakgrunden och böterna blir den enda allmänt observerade följden av trafikförseelsen.

Förslaget skulle inte innebära några särskilda kostnader eller extra besvär hos berörda myndigheter. Ur domstolens synpunkt borde reformen vara välkommen, eftersom den gav domstolen bättre tillfälle att bedöma en trafikförseelses samtliga straffpåföljder. För länsstyrelsen skulle reformen medföra en välkommen avlastning av ett stort antal körkortsärenden, vilkas behandling med hänsyn till det skriftliga förfarandet ofta måste vara arbetskrävande.

Under återopropand av det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära skyndsamt utredning om överflyttning av frågor om indragning av körkort på grund av trafikförseelse från länsstyrelserna till den domstol som avgör åtalet för trafikförseelse.

Stockholm den 26 januari 1956

Stig F. Hansson
i Önnarp

Torsten Andersson
i Brämhult